

tid, Tilfældet, at det ved Bevillingen er tilfiet, at noget Bestemt skal være opnaaet, f. Ex. en Bygning opført for Pengene, og om ogsaa nøiagtig den bevilgede Sum er ført til Udgift, bør der altsaa dog ikke mangle Oplysning om, hvorvidt Bygningen er bleven færdig for Pengene, eller ikke. Hvad jeg her har tilladt mig at sige, vil være tilstrækkeligt til at oplyse, at den Omstændighed, at nepop den bevilgede Sum er til Udgift, eller at der ingen Afvigelse er mellem Bevilling og Regnskab, ikke kan fritage for nærmere Forklaring. Men dernæst kommer man ind paa det Spørgsmaal, jeg nylig har tilladt mig at omtale, Spørgsmaalet om den Detail, som findes i Anmærkningerne, og som ogsaa kan være bindende. Her mangle vi imidlertid Bestemmelser, og jeg vil være den høitærede Finantsminister meget taknemmelig, hvis vi turde vente saadanne ved hans Understøttelse. — Endnu maa det være mig tilladt at nævne et Par Enkeltheder, ved hvilke jeg er standset. Der staar nemlig i § 5, at Statsregnskabet skal indeholde et Budgetregnskab. Dette Udtryk „Budgetregnskab“ er ganske vist det nu brugte Udtryk, men det er i Grunden ikke noget korrekt Udtryk, thi Budgettet var jo det under Souveræniteten hjemmehørende Overslag over Statens Indtægter og Udgifter, der kunde forandres vilkaarligt af den samme Magt, som havde givet det. Istedetfor det traadte Finantsloven, og det, der menes her ved Budgetregnskabet, er derfor ikke Noget, der sigter til Fortiden, men det er et Kontoregnskab, et Regnskab for Finantslovens Konti. Jeg vilde derfor henstille, om det ikke kunde være rigtigt at benytte denne Veltighed til at skaffe et mindre heldigt Udtryk ud af Verden og istedetfor det sætte „Kontoregnskab“. — I Slutningen af § 5 tales der om Berfurregnskabet, og ved Definitionen af dette siges der, at det omfatter Udbetalinger eller Indbetalinger udenfor Finantsloven. Det er sandt, det er virkelig Udbetalinger og Indbetalinger udenfor Finantsloven; men jeg vil dog tillade mig at henstille, om det gaar an i en Lov, som omhandler et Berfurregnskab, at sige uden nogenstahelt Begrændsning, at det er Regnskabet over Udbetalingerne udenfor Finantsloven, naar vi i Grundloven have den

bestemte Regel, at ingen Udgift maa finde Sted, som ikke har Hjemmel i Finantsloven. Jeg kan ikke se, at det gaar an at lade det blive staaende uden nærmere Forklaring, og jeg vil tillade mig den Henstilling til den høitærede Finantsminister, om ikke den Veltighed, som her er givet, maa give Stødet til, at disse Udbetalinger og Indbetalinger, som nu finde Sted, og for hvilke Berfurregnskabet gjør Rede, faae en Hjemmel i Finantsloven og muligvis, hvad jeg vilde anse for saare heldigt, en Begrændsning; thi det er ikke heldigt, at man gjennem Berfurregnskabet kan gjøre Udbetalinger og modtage Indbetalinger, naar ikke bestemte Regler begrænde de Tilfælde, i hvilke det kan finde Sted. Nødvendigheden deraf indrømmer jeg, og har altsaa Intet derimod at sige.

Finantsministeren: Naar det ærede Medlem begyndte med at henvide til, at det nærværende Lovforslag ikke benytter det Udgangspunkt, der dog grundlovmæssig maa være Udgangspunktet for ethvert Statsregnskab, nemlig Finantsloven, saa tror jeg, at det ærede Medlem noget har misforstaaet dette Lovforslags egentlige Betydning, thi at sige Noget til Bestyrkelse af det, der er den grundlovmæssige Regel for hele vort Finantsvæsen, nemlig at Finantslovens Bevilling maa til baade med Hensyn til Indtægter og Udgifter, forekommer mig vilde være noget ganske Besynderligt og Uføselst. Det er jo i ethvert Fald en Selvfølge, at Hovedbetingelsen for, at Skatterne kunne opkræves, og for at nogen Udgift kan afholdes, er den, at Finantsloven er vedtagen, men jeg tilstaa, at det anser jeg for fuldkommen overflødig, og jeg kan næsten sige ikke engang ganske passende, at optage i et Lovforslag som dette. Naar dette Lovforslag stræber at give Regler for, hvad der er Finantsaarets Indtægt og Udgift, saa er jo selvsølgelig Tanken aldeles ikke den i mindste Maade at træde den Regel for nær, at Skatterne ikke maa opkræves, førend Finantsloven er vedtagen, samt at ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i Finantsloven. Dersom nu dette, hvad der er Finantsaarets Indtægt og Udgift, fremgik af Finantsloven selv i alle Til-